

Bólogatok, mert erre születtem

Ez a mű születése arra gondolatra utal, hogy mennyire könnyen befolyásol minket a fogyasztói társadalmi berendezkedés, a média és gyakorlatilag minden, ami körülvesz minket. Bár a témába nem ártottam magam bele mélyebben, csak a tapasztalataimat közvetítem. Minden idealizált kép, fotó, vagy reklám úgy mutatja be az embert, hogy hogyan nézzen ki, milyen ruhát viseljen, s sorolhatnám. Így lesz ő a legszebb, a legkülönlegesebb, amire persze mind végig vágyott. A reklámok zenéjét, szlogenék kívülről fújják, mert hát „nem új, csak ezzel a mosóporral lett mosva”. Az emberi szabadság velejárója, hogy kellő választékból, széleskörű információk alapján dönthessünk azoknak a javaknak a megszerzéséről, amelyek a legjobban teljesítik ki vágyainkat, személyiségünket, - és amikért megdolgoztunk. Ezért nemcsak elfogadjuk, de el is várjuk, hogy megfelelő mértékben hassanak ránk, irányítsanak bennünket, kedvünkbe járjanak, eligazítsanak a fogyasztás világában, segítsenek a társadalmi beilleszkedésben és rávezessenek olyan új lehetőségekre, melyek könnyebbé és tartalmasabbá teszik életünket. A május 1-jén és augusztus 23-án rendezett felvonulások a közösségi hűséggrítus élményét tették megélhetővé. Az események előkészítése és lebonyolítása összehangolt tevékenységet feltételezett, ami önmagában is

hozzájárult a társadalmi kontroll gyakorlásához. A viselkedési normák a tudatalatti szintjén befolyásolták a résztvevőket: a felvonulás, a párt vezetőinek köszöntése, a jelszavak skandálása, a kötelező taps az ideológia által terjesztett hit ösztönös elfogadtatását segítette elő. A rituális élményt a mimetikus reakciók, a meghatározott rend szerint ismétlődő kollektív gesztusok hozták létre. Nem egy bonyolult megoldás, egy robotszerű karakter, akit a bólogatásra teremtettek ahhoz hasonlatosan, mint nagyon sok ember, aki minden ostobaságot elhisz, vagy manipulációt magába szív. Ez a gépezet kizárólag a bólogatás motorikus mozdulatát végzi egész életében, ha ezt életnek lehet nevezni. Motorok és láncok hajtják, állványra erősítve. Körülötte műszaki rajzra emlékeztető méretek és irány-nyilak vannak, hogy egy kicsit átérezhető legyen ez a száraz, matematikai élet. Ez a világ többek között például a „Daft Punk – Technologic” című klipben is visszaköszönhet akár. Elég rémisztő robot van a klip középpontjában. A tudományos robottechnika, a kísérletek és találmányok se semmik. Nem tudom, ki, hogy van vele, részemről általában ámulva nézem a robottechnika csodáit, azonban a legújabb „termést”, egy élethűen mozgó robotcsecsemőt már nem tudok hova tenni. Bár a mozgása valóban mehökkentő, valahogy inkább elborzasztja nézőjét, semmint lelkesedést váltana ki. Ki tudja, egy robotcsecsemő és egy kő-papír-olló játékra teremtett robot, mely legyőzhetetlen és kijátszhatatlan. Szeretem a rézkarcot, kifejező és különleges technika, semmihez sem fogható. Főleg az aquatintát, és a

lágyalapot. Néhány tónust marattam bele, lágyalap technikával, picit kiegészítve itt-ott hidegtűvel. Viszont ki akartam bővíteni egy erős kontrasztos technikával. Hangsúlyos a különbség a műszaki rajzra emlékeztető rézkarc és a reneszánsz képkeretre emlékeztető linómetszet keretezés között. a rézkarc egyébként Enyhén nyers, kísérletező megoldásokkal van megalkotva. Nem egy túldolgozott, precíziós metszés, gyors, néhol szabálytalan.

Hajnács Mihály